

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकैः (मैसूर आण्डवन) अनुगृहीता

॥ श्रीयामुनमुनिस्तुतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri. R. Thirunarayanan of Srirangam for proofreading this text.

श्रीः
श्रीमते यामुनमुनये नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीयामुनमुनिस्तुतिः ॥

यदुपज्ञ मशेषवैष्णवश्रीः

प्रथिता योगरहस्यविच्च येन।

शठकोपमुनिर्विलोकित स्तं

विबुधं नाथमुनिं नमामि नित्यम् ॥ १ ॥

श्रीमन्नाथमुनेर्बुधोत्तममणेर्योगीश्वरस्यात्मजः

श्रीमानीश्वरमुन्यभिख्य उदित स्सद्धर्मसंरक्षकः।

योऽस्मत्संस्तवनाश्रयस्य जनक श्रीयामुनार्यस्य तं

प्रख्यातात्मगुणादिसंपदमहं श्रीवैष्णवाग्र्यं भजे ॥ २ ॥

श्रीमद्रङ्गाधिनेतुर्निरवधिकदयापात्रभूतेश्वराख्यः

प्रादुर्भूतः कुमाराकृति रतिसुकृती विश्वविख्यातकीर्तिः।

धातावब्दे कुळीरे बुधदिनमहितेत्ऊत्तराषाढतारे

राकायां रङ्गपुर्यां श्रुतिशिखरयुगोल्लासकारी तमीडे ॥ ३ ॥

शुक्लपक्षचन्द्रवत् प्रवर्धमाननन्दनं

युक्तकालकारितद्विजार्हकर्मशोभिनम्।

पाठकोक्तिमात्रलब्धकण्ठपाठपाठिनं

यामुनं पितामहोक्तनामधारिणं श्रये ॥ ४ ॥

महाभाष्यभट्टाभिधानो बुधेन्द्रो

बभौ सर्वशास्त्रप्रवक्ता स यस्य।

तदानन्यसामान्यशास्त्रोपदेष्टा

स्तुवेऽतः प्रवीणं मुनिं यामुनं तम् ॥ ५ ॥

आस्थान्यां चोळराजः प्रथितबुध उवासाक्क्रियाब्बानभिख्यः

गर्वी चोर्वीबुधेभ्यो तुदति कर मुपादाय तान् भर्त्सयन् स्म।

मेधावी यामुनार्य स्स्वगुरु मपि तथा पीडितं वीक्ष्य रुष्टः
तस्मै दृप्ताय पदं नवय मिति कृतं प्रैषयत् तं नमामि ॥ ६ ॥

आकर्ण्येतां प्रवृत्तिं निजपरिजनतो मान्य आनीयतां द्राक्
सर्वमन्यं मदीयं जयति यदि तदानन्यसाधारण स्स्यात्।
इत्युक्त्वान्दोलिकादौः यमखिलविरुदै राट् समानाययत् यः
आशैलादि त्यवादीत् रसमय मभयः पदं ईडे गुरुं तम् ॥ ७ ॥

पूर्वं शास्त्रार्थवादात् प्रचलित उभयोर्लौकिके वाक्प्रयोगे
माता ते नैव वन्ध्या मनुजपतिरयं सार्वभौम स्सतीयम्।
ईदृक्प्रश्नत्रयस्य प्रतिवच उचितं यस्य नोचे स विद्वान्
यस्मै राज्यार्थं मुर्वीपति रथ च मुदा दत्त सम्भावये तम् ॥ ८ ॥

आयान्तं प्रतिवीक्ष्य चोळमहिषी प्रोचे मुदा यामुनं
यं कारुण्यपयोधि मात्मगुणिनं पाण्डित्यकल्पद्रुमम्।
किं मां शास्तु मुपागतोऽसि भगवन्नुज्जीवये त्यब्रवीत्
यस्य द्राविडनामतोऽपि चरितं ख्यातं भजे तं गुरुम् ॥ ९ ॥

राजभोगभोगिनं सभार्यमार्ययामुनं
राममिश्र एकदा गुरोर्निदेशतो मुदा।
आत्मसाद्धिधातु मेत्य नेक्षितुं शशाक यं
शाकमेकमीप्सितं ददावलर्कनामकम् ॥ १० ॥

पाचकस्य कस्यचित्करे विपच्य भोजये-
त्यन्वहं तथाशयन्नपीप्सितं यदाप न।
जोष मेकवासरं स्थितोऽथ सूद माह यो
भो ! अलर्कशाकदं प्रदर्शयेति तं भजे ॥ ११ ॥

नृपविभवविलोलो राममिश्रं विवक्षुं
समयविदुपयातं यामुनार्योऽन्वयुङ्क्तः।
अतिशयमहिमा त्वं काङ्क्षसे किं ददानी-
त्यथ किमपि न चाहं किं तु दित्सुः प्रभो ! ते ॥ १२ ॥

आवन् प्रत्ना मनीषिन् निधिमिव भवतः कञ्चिदर्थं त्वदर्थं
 श्रुत्वैवोपैष्यमिज्ञ स्तदवधि सविधं देहि ते मेऽभिवेत्ने।
 एवं विज्ञापितो य स्तदनु बहुविधं तेन गीतार्थसारं
 विज्ञायात्यन्तहृष्टोऽभवदुपगमितोपाय आभावये तम् ॥ १३ ॥

गीतार्थं सरहस्य माशु बुबुधे श्रीराममिश्राश्रयात्
 साक्षात्कार मनन्यबोधसुलभं मोक्षोपकारं यतः।
 तस्योपाय मवाप यश्च समये वैराग्यभाग्यो बभौ
 श्रीरङ्गेशनिषेवणैकसुमतिर्भूत्वा तं अन्तर्दधे ॥ १४ ॥

परमात्मन्यनुरक्तं प्राकृतविषये विरक्तं आत्मज्ञम्।
 परिपक्वचित्तवृत्तिं यामुनयतिचक्रवर्तिनं वन्दे ॥ १५ ॥

पूर्णं महापूर्णं मुखैः स्वशिष्यैः गुणार्णवैर्यं नियुयोज तूर्णम्।
 श्रीराममिश्रः कुरुकाधिपालसूरिं रहस्यार्थमिहीत्यये तम् ॥ १६ ॥

श्रीराममिश्रगुरु रात्मान्तकाल मभिवीक्ष्यात्मबोधवशिनं
 श्रीरङ्ग आस्व बुधमान्यं स्थिरीकुरु च सदृशप्रवचने।
 एवं समीर्य कमलाक्षं विचिन्त्य गुरु मादिश्य यं स्वयमयात्
 तं यामुनार्य मह मीडे सदावसथ माधूतवादिनिकरम् ॥ १७ ॥

यथा गुरुक्तं कुरुकावलप्पन्
 वशे स्थितं योगरहस्य माप्तुम्।
 य स्तं समाधिस्थ मुपेत्य भीतो
 विघ्नाच्च तूष्णीं स्थित आश्रये तम् ॥ १८ ॥

श्रीनाथमुन्यन्वयज स्सुधीन्द्रः यः
 कोप्युपायात् इहास्ति वेति।
 श्रुत्वा गिरं यश्च विसिष्मयेऽथ
 ज्ञातं कथं न्वित्यवदत् तमीडे ॥ १९ ॥

पद्मासेचनकांबुजाक्षिमधुरालोकैर्विकृष्टोप्यहो-
 मा मानन्दिन मप्यपास्य कमलाकान्तोऽन्य मन्वैक्षत।

वंश्यो नाथमुनेर्भवेदिति विदन् येनाथ संप्रार्थितः

भूयो यस्य समागमाय समयं चाऽहाश्रये तं गुरुम् ॥ २० ॥

श्रीरङ्गेऽध्ययनोत्सवे शठरिपो स्सूक्तिं सुगीतां बुधैः

श्रुत्वानन्तपयोजनाभचरणाम्भोजैकसेवादरः ।

गत्वाऽनन्तपुरं निजाभिलषितं संपूर्य तत्रोषितः

स्मृत्वा योगरहस्यवेदनदिनं खिन्न स्तमार्यं भजे ॥ २१ ॥

काञ्चीमण्डलवासिनौ द्विजवरौ श्रीरङ्गमासेदतुः

नत्वा यं मुनिपं स्वदेशकुशलो अन्तं प्रसङ्गान्मुदा ।

श्रीरामानुजवैभवं बहुमुखं चा वेदयामासतुः

श्रुत्वैतादृश मिष्टमेव फलितं मेने च य स्तं भजे ॥ २२ ॥

शिष्यै स्साकं करिगिरिपतेर्मङ्गळाशासनं यः

कृत्वा रामावरजयमिनं प्रेक्ष्य दूराच्च तुष्टः ।

देवं भूयोप्यनमदभयं प्रार्थयन् स्वेष्टसिद्ध्यै

रङ्गास्थाने निजमतपरीरक्षणार्थं भजे तम् ॥ २३ ॥

श्रीराममिश्रगुरुराडुपदेशलब्ध-

गीतार्थसारसमुदीक्षणतो वितेने ।

गीतार्थसङ्ग्रहसमाख्यकृतिं प्रशस्तां

य स्तत्त्वनिश्चयचणः प्रणमाम्यहं तम् ॥ २४ ॥

प्रामाण्यमागमानां प्राज्ञंमन्यैर्विलोपितं जगति ।

प्रामाण्य मागमीयं पुनरप्य स्थापि येन तं वन्दे ॥ २५ ॥

पुरुषा पुरुषाः परुषोक्तिभिः पुरुषतत्त्वविवाद मकुर्वत ।

पुरुषनिर्णयमाह तदा च यः तमुपयामि गुरुं मुनियामुनम् ॥ २६ ॥

यदा लक्ष्मीतत्त्वे विविधकथका नैकमतयः

मिथो वादोन्मत्ता नयपथविदूरा स्समभवन् ।

चतुश्श्लोक्या य स्तान् व्यजयत तदा निर्णयगिरा

सदा सेवे भक्त्या निखिलजननीं तं च यमिनम् ॥ २७ ॥

आत्मेश्वरादो प्रथिते च सिद्धी
संविन्मुखा सिद्धि रितिह तिस्रः।
तत्त्वप्रबोधाय हि यो व्यतानीत्
प्रणौमि तं यामुन मद्धितीयम् ॥ २८ ॥

प्रत्नवाक्प्रयत्नलभ्य मुक्त्ययत्नदायिनं
तत्त्वसार मद्धितीय मत्युदारभावदम्।
स्तोत्ररत्ननामधेय मागमोक्तिभक्तिदम्
य श्चकार यामुनं त माश्रये कवीश्वरम् ॥ २९ ॥

स्मारं स्मारं गुरुं स्वं प्रथितमतिमता मुत्तमं राममिश्रं
श्रीमद्रङ्गाधिनेतु स्सविध उपकृतं सर्वनिर्वाहशक्तम्।
श्रीमद्रामानुजं चायतियतितिलकं भावयन्नन्त्यकाले
आकुञ्च्यात्माङ्गुलीर्यः समदिश दखिलं तं भजे यामुनेयम् ॥ ३० ॥

श्रीमद्यामुनसंयमीन्द्रसुगुणालङ्कारविद्योतिनीं
एतां त्रिंशतमादराद्विरचितां ये कीर्तयन्त्यन्वहम्।
गोपालेन गुरुत्तमाङ्घ्रिकमलास्वादैकलोलेन ते
विद्वांस स्सकलामिनन्द्यचरिता भान्त्यात्मभाग्याधिकाः ॥ ३१ ॥

॥ इति श्रीयामुनमुनिस्तुतिः संपूर्णा ॥